

Kratka biografija biskupa Alvara del Portilla (1914.-1994.)

Alvaro del Portillo rođen je u Madridu, Španjolska, 11.ožujka 1914., kao treće od osmero djece, majka Meksikanka, Clementina Diez de Sollano, a otac Španjolac, Ramon del Portillo y Pardo.

31.01.2014.

Alvaro del Portillo rođen je u Madridu, Španjolska, 11.ožujka 1914., kao treće od osmero djece,

majka Meksikanka, Clementina Diez de Sollano, a otac Španjolac, Ramon del Portillo y Pardo.

Nakon završene srednje škole u El Pilar (Madrid) upisao je Tehnički fakultet kojeg je završio 1941.godine. Radio je u brojnim državnim službama. U isto je vrijeme upisao i Povijest te je 1944.godine doktorirao na temu ranih istraživanja kalifornijske obale.

1935. pridružio se Opusu Dei, instituciji Katoličke Crkve koju je sedam godina ranije osnovao sveti Josemarija Escriva. Formaciju je primio izravno od osnivača, zajedno s duhom koji odgovara ovom novom putu unutar Crkve. Provodio je široki posao evangelizacije među svojim kolegama studentima, a od 1939.godine išao je na brojna apostolska putovanja u različite gradove diljem Španjolske.

25.lipnja 1944.godine ordiniran je za svećenika zajedno s Jose Maria Hernandez Garnicom i Jose Luis Muzquizom. Ordinirao ih je madridski biskup Leopoldo Eijo y Garay. Bila su to prva tri svećenika Opusa Dei, nakon osnivača.

1946.godine preselio se u Rim, nekoliko mjeseci prije nego se sveti Josemarija preselio tamo, i živio je uz osnivača tijekom godina koje su uslijedile. Bilo je to vrlo važno vrijeme za Opus Dei koji tada prima svoje prvo pravno-kanonsko odobrenje od Svete Stolice.

Za Alvara del Portilla bio je to također vrlo odlučujući period tijekom kojega je on vrlo duboko razmatrao o ulozi i odgovornosti vjernika laika u Crkvenoj zadaći, kroz svoj uobičajeni posao i svoje društvene i obiteljske veze.

"U bolnici," napisao je godinama kasnije ilustrativno objašnjavajući,

"Crkvu ne predstavlja samo kapelan: ona djeluje također i preko vjernika koji, kao liječnici i sestre, teže pružiti dobru, profesionalnu uslugu i pokazati poštovanje i brigu prema pacijentima. Na svakom mjestu, crkvena zgrada će uvijek biti nezamjenjiva referentna točka, ali jedini način da se dođe do onih koji u crkvu ne idu jest preko drugih obitelji."

Između 1947. i 1950. poticao je apostolsko širenje Opusa Dei u Rim, Milan, Napulj, Palermo i druge talijanske gradove. Pružao je formacijske kršćanske aktivnosti i svećeničke službe brojnim ljudima. Utjecaj kojeg je njegov rad imao u Italiji, danas se vidi na ulicama i trgovima koji su mu u različitim gradovima posvećeni.

29.lipnja, 1948., osnivač Opusa Dei uspostavio je rimski Kolegij Svetoga Križa u Rimu, internacionalni centar

za formaciju čiji je prvi rektor bio Alvaro del Portillo i predavač moralne teologije (1948.-1953.). Iste te godine, 1948., doktorirao je kanonsko pravo na Pontifikalnom Sveučilištu svetog Tome.

Tijekom tih godina u Rimu različiti su ga Pape zvali, od Pia XII do Ivana Pavla II, kako bi obavio različite zadaće kao član ili savjetnik trinaest različitih entiteta unutar Svete Stolice.

U Drugom vatikanskom koncilu odigrao je aktivnu ulogu. Ivan XXIII imenovao ga je savjetnikom Vjerske Kongregacije Koncila (1959.-1966.). Što se tiče vatikanskih poslova, bio je predstojnik Komisije za laike. Što se Koncila tiče (1962.-1965.) bio je tajnik Komisije za disciplinu klera i kršćanskog naroda.

Nakon Koncila, Pavao VI imenovao ga je savjetnikom post-koncilarne Komisije za biskupe i regulacije

biskupija (1966.). Mnoge je godine bio savjetnik Kongregacije za nauk vjere.

Život Alvara del Portilla bio je usko povezan sa životom osnivača, Josemarije Escriva. Uvijek je bio uz njega, sve do trenutka njegove smrti, 26.lipnja, 1975., pomažući mu u njegovom poslu evangelizacije i pastoralne brige. S njim je putovao u brojne zemlje kako bi pomogao i dao savjet za apostolska djela Opusa Dei.

U vrijeme smrti Alvara del Portilla jedan je irski redovnik, velečasni John O'Connor, napisao: "Pogled na njegov prijateljski i mirni lik pokraj dinamizma mons. Escriva podsjetio me na svetoga Josipa."

15.rujna, 1975., na Generalnom kongresu sazvanom nakon smrti osnivača, don Alvaro izabran je kao njegov nasljednik na čelu Opusa Dei. 28.studenog, 1982., kada je blaženi Ivan Pavao II proglasio Opus Dei

osobnom prelaturom, don Alvara del Portilla imenovao je Prelatom ove nove prelature.

Osam godina kasnije, 7.prosinca 1990., Papa ga je predložio za biskupa, a 6.siječnja 1991., primio je red u Bazilici svetoga Petra.

Tijekom godina koje je provo na čelu Opusa Dei, biskup Alvaro del Portillo poticao je početak apostolata Prelature u dvadeset novih zemalja. U svojim je pastoralnim posjetima, koji su ga odveli na svaki kontinent, govorio tisućama ljudi o ljubavi prema Crkvi i Papi i uporno je prenosio poruku svetog Josemarije o traženju svetosti u svakodnevnom životu.

Kao Prelat Opusa Dei, mons. Alvaro del Portillo nadahnuo je pokretanje mnogih društvenih i obrazovnih inicijativa. Bolnicu Monkole u mjestu Kinshasa (Kongo), Bolnicu Zaklade Niger u mjestu Enugu (Nigerija),

Centar za industrijsku tehnologiju i obrt (CITE, u Cebu, Filipini) primjeri su projekata društvenog napretka koje provode članovi Opusa Dei s ostalima, pod izravnim poticajima biskupa del Portilla.

Nadalje, Pontifikalno Sveučilište Svetoga Križa (od 1985.) te međunarodno sjemenište Sedes Sapientiae (od 1990.), u Rimu, i Internacionalna crkvena škola Bidasoa (Pamplona, Španjolska), obrazovali su tisuće kandidata za svećeništvo i poslali ih biskupima diljem svijeta za službu u njihovim biskupijama.

Svi oni dijele brigu biskupa del Portilla za ulogu svećenika u današnjem svijetu, nešto u što je on uložio mnogo svoje snage što se vidjelo tijekom godina Drugog vatikanskog koncila.

“Svećeništvo nije karijera,” napisao je 1986., “već velikodušno, potpuno

sebedarje, bez kalkulacija ili ograničenja, biti sijač mira i radosti u svijetu i otvoriti vrata Neba onima koji koriste ovu uslugu i svećeništvo.”

Biskup Alvaro del Portillo umro je u Rimu u ranim jutarnjim satima 23.ožujka, 1994., nekoliko sati nakon povratka s hodočašća u Svetu Zemlju. 22.ožujka, u utorak, slavio je svoju posljednju Misu u Jeruzalemu.

Alvaro del Portillo autor je publikacija o teološkim, kanonskim i pastoralnim temama: *Vjernici i laici u Crkvi* (1969.), *Svećeništvo* (1970.) i brojnih članaka, od kojih su neki posthumno objavljeni u talijanskom izdanju *Rendere amabile la Verità. Raccolta di scritti di Mons. Alvaro del Portillo*, 1995., Libreria Editrice Vaticana.

1992. objavljena je knjiga *Uronjen u Boga*, zbirka intervjuva s biskupom del Portillom talijanskog novinara

Cesarea Cavallerija, o svetom
Josemariji Escrivi. Prevedena je na
nekoliko jezika.

Od njegove smrti 1994.godine, tisuće
je ljudi pismeno svjedočilo u spomen
na biskupa Alvara del Portilla: pisali
su o njegovoj ljubaznosti, toplini
njegova osmjeha, njegovoj
poniznosti, njegovoj nadnaravnoj
hrabrosti i miru kojeg su im donijele
njegove riječi.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/hr-hr/article/kratka-
biografija-biskupa-alvara-del-
portilla-1914-1994-2/](https://dev.opusdei.org/hr-hr/article/kratka-biografija-biskupa-alvara-del-portilla-1914-1994-2/) (7.08.2025.)